

DE GELOOFSCRISIS OORZAKEN EN GEVOLGEN

Dictaten van JEZUS CHRISTUS
aan monseigneur Ottavio Michelini

DEEL II

MIJN ZONEN, STERKTE, MOED !

**VERTROUWELIJK VANWEGE JEZUS
AAN ZIJN PRIESTERS EN GELOVIGEN**

15 november 1975

39.- U GRENZELOOS BEMINNEN

Heer, ik ben minder dan een worm. Ik ben een handvol as. Ik ben alleen maar zonde.
Van U integendeel heb ik alles gekregen. Van U het leven. Van U de genade en het licht.
Gij alleen zijt groot. Gij alleen zijt de Heilige. Gij alleen de Almachtige en de Alwetende. Gij alleen de Alomtegenwoordige.

Heer als ik U bemin is dit omdat Gij mij de liefde hebt gegeven. Heer als ik op U hoop is dit omdat Gij mij de hoop hebt gegeven. Heer als ik in U geloof is dit omdat Gij mij het geloof hebt gegeven.

Mijn Heer, Gij zijt het Al, ik ben het niets.

Gij zijt het Licht, ik het duistere.

Gij zijt het Leven, ik de dood.

Gij zijt de Waarheid, ik de dwaling.

Heer, ik ben de dwaasheid, Gij zijt de wijsheid.

Mijn God, van alle eeuwigheid hebt Gij uw barmhartige blik gevestigd op mij, die ben als een worm die in het stof kruipt.

Kom, o mijn Jezus, kom met de Vader en met de Heilige Geest in Uw " naar omlaag vallend waterdruppeltje ". Dit druppeltje wil U grenzeloos beminnen, maar als Gij niet in hem komt zal hij dit niet kunnen.

Wees Gij dus de ziel van mijn ziel.

Geef mij Uw Geest die een vuur is dat brandt en omvormt, dat verlicht en verwarmt, dat uitzuivert en springlevend maakt.

Wees de Ziel van mijn hart, de Ziel van mijn lichaam, de Ziel van heel mijn leven.

Slechts dan, Jezus, kan ik U echt grenzeloos beminnen.

Zo grenzeloos wil ik U beminnen voor de tijd dat ik U niet heb bemind.

Zo grenzeloos wil ik U beminnen voor hen die U vanaf het begin niet hebben bemind

Zo grenzeloos wil ik U beminnen voor hen die U vandaag niet beminnen, voor hen die U tot aan de voleinding der eeuwen niet zullen beminnen.

Zo grenzeloos wil ik U beminnen voor de verdoemden die U voor de eeuwigheid haat zullen toedragen.

Barmhartig Hart van Jezus, erbarm U over mij, ik ben een zondig mens.

17 november 1975

40.- DE VRIENDEN VAN HET ALLERHEILIGSTE SACRAMENT

Mijn zoon, schrijf.

Ik, Jezus, wil een genootschap dat op alle mogelijke manieren het geloof doet toenemen. En met dit geloof, de devotie, de liefde en de eredienst tot Mij. Tot Mij, werkelijk Tegenwoordig in het mysterie bij uitstek van het geloof en van de liefde : de Eucharistie.

1- Bij dit godvruchtig Genootschap mogen allen aansluiten : kinderen, meisjes, tieners, jongeren, mannen en vrouwen zonder discriminatie van ouderdom.

2- Het doel van dit Genootschap is het begunstigen in de leden en in de niet-leden van het geloof in en van de liefde tot Mij, werkelijk Tegenwoordig in het Eucharistisch mysterie, op alle door de Kerk goedgekeurde manieren.

3- De leden zullen zich verbinden tot

- Het dagelijks bezoek aan Mij, Jezus, Tegenwoordig in het Tabernakel of als het niet mogelijk is om zich naar de Kerk te begeven tot een thuis verricht geestelijk bezoek en communie.

- Het minstens wekelijks te communie gaan.

- Minstens eens per maand een uur van aanbidding te doen.

- Eens per maand te vergaderen.

4- Het is goed een klein register met de namen van de leden bij te houden.

5- Het komt de pastoor toe of zijn plaatsvervanger om de groep te leiden, om in de vergaderingen de catechese van de Eucharistie te ontwikkelen, om door zijn voorbeeld en door zijn woorden de liefde tot Mij in het allerheiligste Sacrament op de drijven.

6- Dit godvruchtig Genootschap zal " De vrienden van het allerheiligste Sacrament " worden genoemd.

Ik, Jezus, verlang dit vurig. Laat men geen tijd verliezen.

17 november 1975

41.- DE LIEFDE VAN DE ONSCHULDIGEN

Schrijf, mijn zoon, Ik had je aangekondigd dat Ik op dat onderwerp zou terugkomen. Ik doe dit dan ook getrouw.

In ieder menselijk schepsel zijn er drie fysionomieën, waarvan er twee gezien worden.

- a) De fysionomie van het gelaat kan iedereen zien. Wij zien ieders gelaat gemaakt naar hetzelfde model en toch is ieders gelaat verschillend
- b) Minder duidelijk zien wij de innerlijke fysionomie van de mens, te weten die van zijn ziel, van zijn temperament, van zijn karakter, van zijn intelligentie enz.
- c) Tenslotte is er de nog meer innerlijke fysionomie van de ziel, te weten de fysionomie van zijn bovennatuurlijk leven of van zijn bovennatuurlijke dood, de fysionomie van zijn genade. Deze derde fysionomie wordt door weinigen waargenomen. De door de goddelijke genade doordrongen ziel, opnieuw bekleed met haar sneeuwwit bruidskleed is wonderbaar, schitterend. God ziet die schittering omdat zij deel uitmaakt van Hem. Enkele zielen die zeer ver gevorderd zijn in het genadeleven, te weten in de volmaaktheid, zien die schittering eveneens. Maar zoals de lichamelijke fysionomieën niet gelijk zijn en zoals de innerlijke fysionomieën te weten de karakters van de mensen niet gelijk zijn, zo zijn ook de bovennatuurlijke fysionomieën niet gelijk.

Dit zijn de drie fysionomieën: die van het lichaam, die van de ziel en die van de genade.

De genade is het goddelijk Leven van de zielen. Maar Ik ben de Liefde. Bijgevolg is de genade van een ziel haar delen in de Liefde van God.

VERSCHIL VAN SCHITTERING

In iedere ziel die in staat van genade is schittert mijn Liefde met een verschillende intensiteit omdat iedere ziel niet evenveel bemint.

Men kan weinig, zeer weinig beminnen.

Men kan veel, enorm veel beminnen.

En men kan op andere manieren beminnen.

Wie integendeel niet bemint is in de dood. In hem is er geen innerlijk licht. Dit is het vreselijkste ongeluk, omdat dit voor de ziel die de liefde haar bij het doopsel ingestort niet weervindt, de eeuwige dood, de hel betekent.

Ja, zeg dit luid, dit woord " hel ", waarin bijna niemand nog gelooft.

Steeds met zij ziel kan men veel, zeer veel beminnen. Ook met zijn lichaam, zijn zinnen kan men beminnen. Zoals in de echtelijke liefde die als ze in de juiste banen geleid is een kuise en heilige liefde is.

Men kan innerlijk en uitwendig enorm beminnen zonder dat de zinnelijkheid een rol speelt.

Die liefde is de liefde van de onschuldigen, de liefde van de reinen, de liefde van de engelen, de liefde van jullie eerste ouders voor de zondeval. Het kindje dat genegen zijn moeder omhelst sluit in zijn liefde elke verdorvenheid uit.

DE BEHOEFTE OM ZIJN HART UIT TE STORTEN

De zuivere en kuise ziel geheel toegewijd aan de liefde tot God en tot de naaste en die van het gebod van de liefde haar levenswet heeft gemaakt is niet meer bij machte om de liefde in haar binnenste in te sluiten. Die liefde straalt zelfs door de materie die haar gevangen houdt. Zij

heeft er behoefte aan haar hart uit te storten zoals een vlam van nature licht en warmte om zich heen straalt.

Die sterke, zuivere, onschuldige liefde wordt slechts door enkele zielen begrepen.

Om die reden moeten de weinige gelukkigen die zo'n liefde bezitten haar niet zelden onderdrukken omdat zij een reden tot schandaal zou kunnen zijn.

De gewijde zielen die volheid van liefde bereiken zijn zeer weinig in aantal. Wie zo bemint voelt de prikkels van de zinnen niet. Het kan zelfs een dwaling zijn om wegens ongerechtvaardigde redenen van menselijk opzicht het natuurlijke verloop van de bovennatuurlijke liefde te willen tegenhouden.

Dit wordt geïllustreerd door de eerste christenen die elkaar zelfs onder personen van een verschillend geslacht met een kus begroetten.

Zolang zij kuis en rein waren vloeiden hieruit niets onbehoorlijks voort.

WOORD DAT NIET VERANDERT

Maar Heer, vindt Gij deze leer niet gevaarlijk in onze wereld, in de wereld van vandaag, waarin de ondeugd, het verderf en de onzuiverheid soeverein heersen ?

Neen, mijn zoon.

Mijn Woord is het levend woord. Het is het woord dat, ook al veranderen de levensomstandigheden en de zeden van de mensen, toch niet verandert.

Mijn Woord is als een lichtstraal die het slijk raakt, dit slijk verlicht maar er niet door bezoedeld wordt.

Ook als dit vandaag niet wordt begrepen, morgen echter zal het in mijn tot een nieuw leven en tot een nieuwe schittering herboren Kerk wel worden begrepen.

Ik zegen je als altijd.

Herinner je wat je vandaag geschreven hebt. Dit is belangrijk voor jezelf en ook voor zovele zielen.

Bemin Mij.

Vergeet niet wat Ik je zo dikwijls vraag.

19 november 1975

42.- NOG STEEDS NAAST MIJ

Schrijf, mijn zoon.

Over Mijn Moeder, de medeverlosseres, heb Ik je reeds gesproken.

De medeverlosseres was zij werkelijk reeds vanaf het ogenblik waarop zij, zichzelf helemaal met haar zuiverheid en haar wil opofferend, zich aan God toewijdde.

Die offerande werd steeds vuriger, lichtender en bewuster. Met het toenemen van de jaren groeide de genade in haar. Tenslotte werd zij officieel de medeverlosseres op het ogenblik dat zij haar " Fiat " uitsprak. Want toen veroorzaakte zij in zichzelf de maagdelijke ontvangenis van Mij, het Woord van God.

Terwijl zij haar initiale offerande in de praktijk beleefde werd haar handelen als de medeverlosseres elke dag van haar leven krachtiger.

Toen zij met Mij Calvarië beklom, onder het kruis haar " Fiat " hernieuwde en aanvaarde Mij en haarzelf aan de Vader op te offeren, als slachtoffers voor de bevrijding van de mensen, gevallen onder de klauwen van Satan, toen was zij in haar zeven smarten de medeverlosseres op een sublieme wijze.

Zij is en zal voor altijd de medeverlosseres blijven.

HET TEGENWOORDIG ZIJN VAN DE MOEDER

In het mysterie van de Mis wordt het Kruismysterie hernieuwd en vereeuwigd. Bijgevolg is mijn Moeder in de heilige Mis wel degelijk tegenwoordig zoals zij wel degelijk tegenwoordig was op Calvarië.

Zij is beslist niet tegenwoordig in de Hostie, maar wel naast de geconsacreerde Hostie, zoals zij onder het kruis naast Mij stond.

Welnu, zoon, op Calvarië stond Johannes naast mijn Moeder. Het tegenwoordig zijn van Johannes blijft in de heilige Mis voortduren door het tegenwoordig zijn van de celebrerende priester.

Het tegenwoordig zijn van mijn Moeder in de heilige Mis is uniek en heel reëel. Het was dit steeds. Het zal dit altijd zijn.

Het tegenwoordig zijn van de priester in de heilige Mis was steeds, is en zal altijd heel reëel zijn. Maar dit tegenwoordig zijn van de priester kan verschillen omdat de priesters celebreren in verschillende gesteldheden. Er zijn priesters (niet veel, maar er zijn er) die zoals Johannes tegenwoordig zijn en heilig en werkdadig delen in het offer en zichzelf in éénwording met Mij met een klare, edelmoedige en moedige offerande aan de Vader opofferen.

Denk eens, zoon, aan die heilige Missen ! Welk subliem, verbazend, wonderlijk éénzijn in de liefde en in het lijden dat de ziel is van de liefde, éénzijn in een sublieme, wonderlijk drieënheden. Eénzijn en drieën in de aan mijn Vader geofferde liefde, Die met die genoegdoening wordt verzoend met de mensheid, vertegenwoordigd in de nieuwe Adam, in de nieuwe Eva en in het volk van God in de persoon van Johannes, te weten in de persoon van de priester.

EEN ONMETELIJKE BENADELING

Ik zei je, zoon, dat bijna al mijn priesters, door eigen schuld, die plaats die zij in het meest verheven mysterie van het geloof en van de godsdienst bekleeden, negeren.

Om die reden beroven zij zichzelf en het volk van God van talloze genaden. Omdat hun tegenwoordig zijn louter materieel is verminken en aborteren zij in alles wat hen betreft het plan van de oneindige liefde van de goddelijke Drieëenheid en aborteren zij daarbij nog het éénzijn en het drieën zijn van de liefde van Calvarië.

Zo ontbreekt in de praktijk, ook al is het materieel tegenwoordig, het delen in het offer van het volk dat de priester vertegenwoordigt.

Hieruit moet je afleiden hoe zwaar het onbewust, onnozel tegenwoordig zijn van velen van mijn bedienaren in het heilig Misoffer doorweegt.

De priester, de middelaar en bewaarder van de Verlossing, vertegenwoordigt het volk van God.

Hieruit moet je begrijpen welke enorme, onmetelijke benadeling er zo aan het volk van God, beroofd van zovele voor haar bestemde gaven, wordt berokkend.

De priester (en zo zijn er zoveel, zoon) wordt van een kanaal waardoor mijn genade moet vloeien tot een dijk die zich opstelt tussen mijn geopend Hart en het volk dat hij vertegenwoordigt.

Bedenk nogmaals welke schande sommigen zullen voelen en hun schaamrood bij het laatste Oordeel als zij hun grootheid, waardigheid en macht zullen zien, die zij, door eigen schuld, nooit wilden inzien en waarvan zij afstand deden ten gunste van andere zaken, die geen enkel belang hadden en die vandaag hun leven in plaats met licht met rook vullen.

IK BEN BITTER BEDROEFD

Zoon, roep het luid, roep het tot al die priesters die buiten het heilsplan zijn, die geen instrumenten van verlossing maar uitgedoofde vuurhaarden zijn.

Mijn priesters vinden geen vijf minuten om zich op de heilige Mis voor te bereiden.

En geen vijf minuten voor een geringste dankzegging ! . . .

En dat dit zo is, is logisch. Waarvoor Mij danken als zij van de heilige Mis geen enkele vrucht hebben genoten ? Daarna doden zij geheel hun dag en een deel van de nacht met onvruchtbare, onnuttige en niet zelden zondige zaken.

Hoe zou Satan van die ontzettingwekkende realiteit niet kunnen profiteren ?

Zeg aan allen zonder iets te verzwijgen dat de catastrofale gevolgen in grote mate aan mijn bedienaren te wijten zijn.

Hoe erover verwonderd staan als morgen hun bloed de aarde rood kleurt ? . . .

Ik ben bitter bedroefd.

Niet aan mij moet het grote lijden in het uur dat naderbij komt worden toegeschreven.

Ik zegen je.

Met jou zegen Ik hen die je dierbaar zijn.

20 november 1975

43.- UITNODIGING TOT HET GEBED

Schrijf, mijn zoon.

Ik heb reeds meermaals de geloofscrisis, die mijn Kerk van de top tot de basis besmet, betreurd.

Mijn Kerk kwijt, mijn Kerk lijdt - omdat mijn bedienaren zwaar besmet zijn. Als het lichaam geen voedsel meer inneemt nemen zijn krachten af.

Het verzwakte lichaam reageert niet meer tegen de vijanden die het aanvallen en het meer of minder snel doden.

De lamp die niet meer gevoed wordt dooft uit. Ook de lamp van het geloof die niet meer gevoed wordt, dooft uit. En in de ziel wordt het dan duister, wordt het nacht. Zelfs het kleinste grassprietje en ook de bloem sterven weldra als zij niet meer gevoed worden.

Wat is een gedroogd, verdord grassprietje nog ?

Wat wordt een fris en fijngeurend bloempje dat geen voedsel meer krijgt ? Het wordt tot enkele vergeelde en droge blaadjes met een fijn bros stengeltje dat bij het contact met iets anders stuk breekt.

DE ENGEL WORDT GEVANGEN GEHOUDEN.

Wat is de ziel van de christen die niet meer gelooft ?

Wat is de ziel van de priester die niet meer bidt ?

Het is het zwakste, het kwetsbaarste dat er bestaat.

In het duister verzonken verdwaalt de ziel en wordt zij onverbiddelijk meegesleurd door het begeren van de geest of door het begeren van de zinnen, dikwijls door zowel het ene als het andere.

Het is de engel die door Satan wordt gevangen gehouden in de verdorvenheid van de zinnen of in de onzuiverheid van de geest, de dwaling en de ketterij.

Wat is de ziel van de priester die door het ontberen van innerlijk leven door een geloofscrisis wordt geteisterd ?

Die ziel wordt tot spot en speelbal van Satan die door haar te besmeuren met al wat vuil is op haar zijn haat en naijver ontladend die haar tot zijn slaaf maakt.

Dit is de revanche van de wanhoop van Satan die op die arme en ongelukkige ziel die de meest werkdadige verdedigingsmiddelen die Ik tot haar beschikking stelde niet heeft willen gebruiken, heel zijn giftig kwijl spuwt.

DE ZUURSTOF VOOR DE ZIEL

Het eerste verdedigingsmiddel is het gebed.

Het gebed verheft de ziel tot bij God.

Het gebed is het ademen van de ziel.

Het gebed is de zuurstof voor de ziel.

Het gebed maakt de ziel één met God, op een intieme en diepe wijze.

Als een ziel één met Mij is, wat moet ze dan vrezen ?

Als een ziel zich krachtig aan Mij vastklemt, wie kan haar dan aan Mij, aan mijn Hart ontrukken ?

De ziel die niet bidt is als een rottende vrucht. Het rotten van de vrucht binnenin merkt niemand op. Maar tenslotte valt die vrucht op de aarde. Iedereen weet waar die vruchten terecht komen - op de mestvaalt.

Hoewel Ik het niet nodig had, heb Ik, ze Zoon van God, dag en nacht gebeden. Ik heb het voorbeeld van het bidden doen voorafgaan aan mijn onderricht. Maar mijn voorbeeld heeft voor zeer vele christenen en priesters tot niets gediend.

Als iemand weigert te eten kan hij het zwakker worden van zijn lichamelijke krachten niet aan Mij toeschrijven. Als iemand weigert te bidden mag hij het uitdoven van al zijn geestelijke energie niet aan Mij toeschrijven.

Wie niet bidt is als een schipbreukeling te midden van de ontketende golven van een wereld die niet van God is. Als hij niet zwemt, hoe kan hij zich dan redden ?

Hoe kunnen het indrukwekkend groot aantal priesters die mijn uitnodigingen tot bidden hebben ontweken, zich redden ?

Merken zij niet op dat hun koortsachtige activiteit onvruchtbaar, niet door God gezegend is ? Die activiteit brengt vaak een rechtstreeks tegengesteld resultaat teweeg.

Zelfs aan mijn sacramentaliën geloven zij niet meer, zij gebruiken ze vrijwel nooit op enkele uitzonderingen na.

Zij leven buiten de levende geestelijke Realiteit

Zij zijn als gehypnotiseerd door de sluwe Kwade.

DAT MET VUREN DOET BRANDEN

Zoon, zij geloven slechts in zichzelf, zij geloven in hun tijdschriften en dagbladen, zonder inhoud. Aan die bronnen drinken zij gulzig.

Het zou volstaan rustig en kalm de geschiedenis van de Kerk te overlopen om te merken dat geen enkele heilige zich heeft kunnen heiligen zonder te bidden. En dat zonder de steun van zijn gebeden geen enkel martelaar (en er zijn er miljoenen) met zijn bloed heeft kunnen getuigen van zijn trouw aan Mij en aan het geloof.

Maar het leven van mijn heiligen en martelaren interesseert hen niet. Waarmee zij dan hun ziel voeden ?

Zoveel verblindheid ! Welk een diepe nacht ! Het is verschrikkelijk.

Zijzelf die uitverkoren werden om aan de zielen het Licht en het Leven te brengen wezen en wijzen dit Licht en dit Leven af.

Mijn zoon, Ik ben de Liefde die zij afwijzen.

Ik ben het Leven dat zij doden.

Ik ben het vuur. Wat wil Ik anders dan dat dit vuur oplaait ?

Om die reden wik Ik dat met in de steden en dorpen zovele vuren ontsteekt.

Wee die herders die zich tegen mijn Wil verzetten.

Zoals Ik je reeds gezegd heb wil Ik, bij voorbeeld, de Vrienden van Mij-Eucharistie opgericht zien.

Ik heb je voor iets groots uitverkoren, te weten, om mijn Woord aan de opvolgers van de Apostelen, de priesters en de gelovigen te brengen.

Dit is een van hun laatste gelegenheden om zelf gered te worden en om zielen te redden.

Zij hebben Mij niet geloofd, mijn Moeder niet geloofd.

Zij zullen niet geloven.

Velen onder hen zullen in hun verblindheid volharden.

Maar Ik wil dat zij weten dat het uur nabij is.

Ik zegen je, zoon.

21 november 1975

44.- DE ALLERBELANGRIJKSTE VELDSLAC

Schrijf, mijn zoon.

Er staat geschreven: " meditare Novissima tua et in aeternum non peccabis ".

Deze woorden, gevloeid van de lippen van de Wijsheid, werden als levensnorm gegeven aan het volk van God.

Zij waren als een lichtbron die er voor zorgde dat de in duisternis gevallen mens toch zeker en veilig zou vorderen naar zijn uiterste.

Dit zo belangrijk en doelmatig voorschrift leggen zij samen met andere voorschriften in naam van de evolutie van de tijden, die nieuwe vormen van leven en zeden zou vereisen, naast zich neer.

Een beetje onderscheiding zou hebben volstaan om in dit ongebreideld verlangen naar nieuwigheden een sluw bedrog van de vijand van de mens te zien.

Het voorschrift om dag en nacht de grote waarheden van ons geloof te overwegen komt tot ons van God.

De brandende dorst naar nieuwigheden komt tot ons van de Kwade.

Als de gewijden speciaal om het licht hadden gevraagd dan zou Ik hun dat niet hebben geweigerd.

Maar door de vijand verblind hebben zij zich door die vijand laten overtuigen.

Hieruit vloeien de gevolgen uit voort die jijzelf kunt vaststellen.

God wil de mens leiden om voor zijn ziel het eeuwig heil te bereiken.

Maar als de mens dit beetje samenwerking dat hij kan geven weigert, dat laat God hem aan zijn lot over.

God wil dat de mens gered wordt, evenwel niet tegen zijn eigen vrije keuze in.

GOD ZOEKEN IN DE STILTE

In een voorgaande boodschap zei Ik je klaar en duidelijk dat God slechts in de stilte van de ziel zijn Stem laat horen.

Maar wie, mijn zoon, zoekt vandaag God, in de stilte ?

Over 't algemeen zijn de mensen en zelfs mijn bedienaren de geallieerden van Satan geworden, in zijn inspanningen om de menselijke waardigheid neer te halen.

Niet alleen om die waardigheid neer te halen komen zij goed overeen maar zelfs om haar zodanig te schenden dat zij onherkenbaar wordt.

De mens weet niet meer wie hij is.

Zover heeft het materialisme, geïncarneerd door Satan, het gebracht.

Zij die alle mogelijke energieën moeten inzetten om een zo dramatische toestand te verhinderen hebben niet alleen dit niet gedaan maar er zelfs in toegestemd om de geallieerden van de duistere machten van het kwaad te worden. Zo werd het ontbindingsproces van alle geestelijke en bovennatuurlijke waarden, die de mens groot maakten en maken tot een vrij en intelligent schepsel, geschapen naar Gods beeld en gelijkenis, verzaagd en versneld.

Mijn zoon, Ik zei je reeds dat het uur van de duisternis nabij is en dat de mensheid de vreselijke strijd gaat kennen door de hel in de wereld ontketend.

De hel zal alles op alles zetten om haar overwinning niet te verliezen die ze overtuigd is reeds in haar hand te hebben.

Ik zei je reeds dat deze veldslag slechts kan worden vergeleken met de vreselijke strijd die de engelen van het licht en die van de duisternis in de Hemel geleverd hebben.

Vermoed je thans de reden voor mijn bevestiging ?

Velen, ook onder mijn gewijden en zelfs onder de opvolgers van de Apostelen weten niet dat dit uur sinds de val van Adam en Eva steeds door Satan met zijn legioenen gewenst en hevig verlangd werd en met alle te zijner beschikking staande middelen nagestreefd.

Satan beschouwt deze veldslag als een beslissende revanche op God, op Mij, de Verlosser, op de Kerk, vrucht van mijn verlossing, op Min en op mijn Kerk, omdat Ik hem zijn tot slaaf gemaakte mensheid heb ontrukkt.

LAAT HET AAN ALLEN WETEN

Ik wil dat allen weten dat de komende gebeurtenissen, Ik herhaal het je nogmaals, de zwaarste gebeurtenissen uit de geschiedenis van het menselijk geslacht zullen zijn.

Maar waarom willen zij zich niet laten overtuigen terwijl mijn Moeder toch overduidelijke tekenen en waarschuwingen heeft gegeven ?

Zij spreken thans, terwijl zij hun ogen voor het licht sluiten, over de Barmhartigheid.

Waarom spraken zij daar niet eerder over toen de Barmhartigheid zich te Fatima, Lourdes en elders zo wonderbaar heeft geopenbaard om de mensen tot boetedoening en gebed op te roepen ?

Het is verwaand eerst God af te wijzen en daarna te spreken over zijn Barmhartigheid.

De Barmhartigheid van God is als een magneet, waarvan de polen moeten kunnen aantrekken en niet mogen worden afgestoten

Ik wil het ongeluk niet.

Ik zal de menselijke dwaasheid en boosaardigheid omplooien tot een werk van uitzuivering opdat de Barmhartigheid en de Gerechtigheid zouden triomferen.

Wie aan het licht heeft vaarwel gezegd om zich tot een kind van de duisternis te maken, bezit niet langer woorden van waarheid en van licht.

" Meditare novissima tua et in aeternum non peccabis " .

Maar niemand mediteert nog, op een klein aantal na.

Zij maken zichzelf iets wijs.

Zij zijn als kinderen die lopen achter een veelkleurige vlinder en die na hem gevangen te hebben hun handen openen en dan merken dat er van die vlinder slechts een worm is achtergebleven.

Arme mensheid die slecht ontgoocheld en op een dwaalspoor is gebracht en die nog steeds de juiste weg niet weet te vinden.

Bid, mijn zoon.

Ik zegen je.

22 november 1975

45.- VEEL HEBBEN ZIJ NIET BEGREPEN

Veel priesters en zelfs sommige opvolgers van mijn Apostelen hebben van de geschiedenis van de mensheid niet veel begrepen.

Ook de christenen begrijpen er weinig of niets van. Maar omdat niemand er heeft in voorzien om hen in te lichten, zijn zij minder verantwoordelijk.

De zielen van mijn gewijden die de juiste visie op de geschiedenis van de mensheid hebben, zijn gering in aantal.

Die geschiedenis is helemaal gegrondvest op de strijd tussen Satan en God. Satan en zijn legioenen bestrijden God in zijn schepselen.

Dat hij God niet rechtstreeks het hoofd kan bieden weet Satan maar al te goed. Daarom bevecht hij Hem onrechtstreeks in het menselijk geslacht.

Wat is, zoon, de geschiedenis van het Heilsmysterie ?

Om zelfs op dit gebied iets nieuws te vinden pijnigen de theologen zich de hersens. Hierbij spannen zij zich op alle mogelijke manieren in om de door Mij geopenbaarde waarheden ingewikkeld te maken.

Wat hebben zij van de eenvoud en van de diepte van mijn Leer te weten van de heilige Schriften, van mijn Evangelie begrepen ?

Wat is de geschiedenis van de Kerk anders dan de geschiedenis van de harde en bittere tegenstelling tussen goed en kwaad ?

Ik zei, zoon, dat de geschiedenis van de mensheid draait rond twee brandpunten.:

1.) De schepping van de mens met al zijn natuurlijke, buitennatuurlijke en bovennatuurlijke gaven.

De zwaarte van de zondeval van de eerste ouders goed begrijpen is belangrijk. Toen heeft Satan eindelijk het doelwit gevonden voor zijn haat, zijn gif, zijn ongeremde en wanhopige begeerten. Zo heeft hij met de zondeval:

- de mens van rijk arm gemaakt,
- de mens van wijs onwetend gemaakt,
- de mens van sterk zwak gemaakt,
- de mens van gelukkig ongelukkig gemaakt,
- de mens van onsterfelijk sterfelijk gemaakt.

Aangezien hij God zelf geen lelijke poets kan bakken kan hij thans slechts op de mens, op heel het menselijk geslacht zijn wanhoop bot vieren.

Toen Satan daarna kennis kreeg van de Menswording van Mij, Woord van God, beraamde hij zijn onzinnig plan om Mij en mijn Kerk te vernietigen, om de vruchten van mijn Verlossing waardeloos te maken.

Zijn plan is een dwaas en verdorven strijdplan ! Het plan voor een uit verschillende veldslagen gewezen oorlog. In die oorlog bedient Satan zich van alles en van allen die zich tot zijn verwoestende bedrijvigheid lenen, van allen die ten dienste staan van zijn ongebreidelde hoogmoed.

2.) Het tweede brandpunt waarrond de menselijke geschiedenis draait is de Menswording, het Lijden en de Dood van Mij, Mensgeworden Zoon van God.

Dit brandpunt is tevens het lijden, de dood en de verrijzenis van mijn mystiek Lichaam te weten het lijden, de dood en de verrijzenis van mijn Kerk, voortgekomen uit mijn barmhartig Hart.

DE ECHTE GESCHIEDENIS

Dit is de echte, onvervalste geschiedenis van het menselijk geslacht die stapsgewijs duidelijker wordt en waarvan de laatste bladzijde bij het einde der tijden zal worden geschreven.

Het is dus die geschiedenis die nog voortduurt, die klaar en duidelijk de onophoudelijke strijd aantoonst tussen het goed en het kwaad, tussen het licht en de duisternis, tussen de liefde en de haat, tussen het geloof en het atheïsme, tussen de vreugde en het lijden, tussen de waarheid en de leugen.

Achter het goede, het licht, de waarheid, de liefde staat God
Maar achter het kwade staat Satan.

Thans, mijn zoon, zien wij hoe door de schuld van vele herders en priesters, de kerk niet zoals het hoort haar verdedigingsmiddelen tegen de aanvallen van de vijand, tegen de onvermoeibare en arglistige krachten van de hel heeft klaargemaakt en opgesteld.

De herders en de priesters die vandaag zo hevig te keer gaan alsof zij in drijfzand waren geworpen, zijn hiervoor verantwoordelijk.

En terwijl hun huis in brand staat en de lawine aan het schuiven is verliezen zij nog hun tijd in duizenden onvruchtbare activiteiten. Onvruchtbare activiteiten omdat zij buiten de realiteit staan, omdat ze in de realistische visie op de toestand niet passen.

Ik bevestig je dat die oorlog die nog altijd blijft voortduren zal culmineren in de meest vreesaanjagende veldslag, ooit op de aarde tot nu toe geleverd. Die veldslag kan slechts worden vergeleken met de veldslag tussen de opstandige engelen tegen de engelen van het Licht.

Ik wil absoluut dat allen weten dat niet Ik maar de mensen, de gealliëerden van Satan, in hun dwaasheid op het punt staan uit te voeren.

Niet Ik !

Niet Mij moet men dus de nabije strijd in de schoenen schuiven.

Integendeel, Ik, de Gerechtigheid en de Barmhartigheid, zal uit de boosaardigheid van de anderen een nieuwe Kerk, een vernieuwde wereld doen ontstaan.

Ik zal aan die Kerk en aan die wereld een lange periode van vrede en gerechtigheid geven.

Uit de pijnen van de hel zal Ik allen houden die met een nederige en berouwvolle geest tijdig deze boodschappen, die van mijn Liefde getuigen, zullen aanvaarden.

Mijn zoon, Ik zegen je.

Met jou zegen Ik allen die zullen geloven.

23 november 1975

46.- DE GROTE WAARHEDEN

De waarschuwing " Meditare novissima tua et in aeternum non peccabis " vloeide van de lippen van de Wijsheid.

Voor jullie zielen heeft de Heilige Geest vier grote waarheden, realiteiten willen plaatsen : de dood, het oordeel, de hel, het paradijs.

De mens sterft dus.

Zij sterven is een concrete realiteit.

Die realiteit ervaren jullie dagelijks onrechtstreeks.

Eens zullen jullie persoonlijk sterven.

Welnu, zoon, het lijkt onwaarschijnlijk, maar in werkelijkheid bekommerd zich niemand om zijn sterven.

Wie is het die de mensen, de christenen, de priesters zover krijgt dat zij de waarschuwing van de Heilige Geest, te weten aan zijn dood te denken aan wiens dodelijke beet niemand kan ontsnappen, vergeten

Dit is Satan !

Hij is het die de menselijke ziel met zijn listen, verleidingen en leugens altijd om de tuin leidt : " Sicut leo rugiens quaerens quem devoret " .

Jullie werden gewaarschuwd.

Jullie werd gezegd dat hij bries. Maar bijten kan hij niet tenzij jullie je vrijwillig aan zijn beten blootstellen.

Over dit onderwerp beschikken jullie over zoveel licht in de Heilige Schriften, in de levens van de Heiligen en Martelaren. Zij zijn één grote beschrijving van de vreesaanjagende strijd tussen de mens en de Prins van de duisternissen.

Herinner jullie duizenden andere episodes.

DE ENGELBEWAARDER

Aan de zijde van de mens die Ik niet alleen heb willen laten omdat anders de strijd te ongelijk zou zijn geweest heb Ik een van mijn engelen geplaatst, een engel die steeds klaar staat om tussenbeide te komen, telkens hem dit gevraagd wordt.

Ongelukkig genoeg doen weinigen, uit ongeloof, ja zeker uit ongeloof, beroep op hem.

Hoe dikwijls worden mijn engelen die jullie behoeders zijn, door het menselijk ongeloof niet tot een totale passiviteit gedwongen !

Hoe dikwijls worden zij niet gedwongen om zich terug te trekken om de slachting die de mens aan zichzelf voltrekt niet te moeten meemaken !

Middelen om zich te verdedigen ? Maar er zijn er zoveel !

Zij hebben de sacramenten, de sacramentaliën, het gebed. Maar als de ziel in het duister is helpt geen enkel middel. En vandaag zijn zeer vele zielen in het diepste duister.

Het ontberen van het geloof brengt duisternis in de zielen.

ALS JULLIE GEEN BOETE DOEN

De huidige geloofscrisis is de grootste ooit sinds de schepping van de mens.

Een voor de vorm christelijke levenstrant geeft velen de illusie dat zij zich op de juiste weg bevinden.

Vrij veel priesters menen op de juiste weg te zijn.

Juist zoals de priesters, de schriftgeleerden en de farizeeën van mijn tijd in de periode waarin Ik op aarde was in mijn waarneembare Menselijkheid meenden op de juiste weg te zijn.

In alle tijden en op alle plaatsen draagt de strijd tussen goed en kwaad hetzelfde onveranderlijke merkzegel.

Als de atheïstische mensheid van vandaag niet overeind komt om te trachten het stof en de rook af te schudden die haar in nevelen hult, zal zij grotendeels verloren gaan.

Het zullen het sarcasme en de ironie van de schijntheologen, van de onbewuste en hoogmoedige priesters niet zijn, noch de duivelskunsten van hen die alle sectoren van het private en openbare leven de corruptie en de verdorvenheid manipuleren, die de verwoestingen die de mens in zijn dwaasheid op het punt staat uit te lokken, zullen verhinderen.

Zeg het luid dat de uren geteld zijn.

Roep het luid zoals Jonas: " Als jullie geen boete doen, zullen jullie ten onder gaan, verloren gaan."

Zeg het luid dat God niet ongestraft wordt bespot.

Roep het luid dat het uur van de duisternissen niet door God maar door de mensen zelf wordt gewild.

Roep het luid dat mijn Moeder zoveel heeft gedaan opdat de catastrofe ver van de wereld zou verwijderd blijven.

Herinner allen aan Lourdes, Fatima en aan duizenden andere tussenkomsten die dikwijls doodgezwegen en onderdrukt werden door het handelen van hen die tot taak hebben om met de grootste objectiviteit en het kleinste menselijk opzicht te oordelen.

Zij hadden schrik voor het oordeel van de wereld . . .

Daar ligt hun schuld : zij hebben niet de waarheid maar zichzelf op de eerste plaats gesteld. En thans spreken zij alleen maar over de Barmhartigheid van God, echter niet over hun verantwoordelijkheid.

Zal ook in de uitspraak, het oordeel over deze huidige boodschappen het licht niet mogen schijnen, het licht geweigerd worden ?

Ik wil dat allen gered worden. Maar zij bieden weerstand. Zij beminnen de duisternis. in de duisternis zullen zij ondergaan.

Jij moet niet vrezen.

Blijf Mij trouw.

Jij bent in mijn Hart en hierin kan niemand je raken zelfs niet lichtjes beroeren.

Ik zeg je, zoon.

Bemin Mij en wandel recht voor mijn Aanschijn.

Ik ben de Weg die velen weigeren te volgen.

24 november 1975

47.- DE WIL VAN GOD

Zoon, schrijf hoe Ik wil dat mijn bisschoppen, mijn priesters, mijn gelovigen zijn. -

Als zij, die tot deze generatie behoren, hun leven niet willen omvormen, omvorming die Ik sinds zo lang en met zoveel aandrang heb gevraagd, dan zal Ik in die noodzakelijke omvorming voorzien.

Mij ontbreken de middelen niet.

Als zij zich niet willen schikken naar de goddelijke wil, dan zal Ik erop waken dat de goddelijke wil volbracht zij.

Bij het lezen van de Bijbel zij jullie verbaasd over de hardvochtigheid van hart van de priesters en de geleerden van het volk van Israël. Maar jullie doen er niet voor onder.

Tragen en hardvochtigen van hart, waarop wachtten jullie nog ?

Hebben jullie nog niet genoeg tekenen gekregen ?

Ik wil dat mijn Kerk hernieuwd wordt, gezuiverd wordt van het vuilen dat haar vandaag overwoekert.

Koester jullie niet in illusies.

Ik herhaal dat Ik de God van de Barmhartigheid ben. Maar wat hebben jullie met mijn Barmhartigheid gedaan ?

Waarom willen jullie niet begrijpen dat de Barmhartigheid en de Gerechtigheid in Mij één en hetzelfde zijn ?

Om mijn Gerechtigheid te vernietigen hebben jullie niet de macht. Net zoals jullie niet de macht hebben om de hel, waarover jullie niet langer willen horen spreken, te vernietigen.

Houd Ik misschien op de Barmhartigheid te zijn als Ik uit hoofde van de Gerechtigheid gedwongen ben om de verdoemden, de onboetvaardigen buiten het huis van mijn Vader te sluiten ?

En wat voor Rechter zou Ik zijn als Ik voor de goeden en voor de slechten dezelfde maat gebruikte ?

En als eenmaal de Gerechtigheid is uitgeschakeld, volgens jullie zondige manier van redeneren, dan moet zowel het bijzondere als het algemeen Oordeel ook worden afgeschaft, en moet worden toegegeven dat het leven op de aarde geen leven in ballingschap is en geen tijd van beproeving en dat alles moet blijven voortduren zoals het nu is.

Er zou dus niet langer een scheiding zijn tussen het goede graan en het kaf, tussen de verdoemden en de gerechten.

Mijn leringen zouden bezoedeld zijn met dwaalleer . . .

DE WIL VAN GOD

Neen, mijn zoon, Ik kan niet dwalen.

Jullie hebben je leven zo geregeld dat het nu in scherpe tegenstelling is zowel met mijn Leer als met mijn voorbeelden.

Ik ben de Weg.

Alle bisschoppen, priesters, gelovigen die Mij willen volgen, moeten Mij navolgen.

In een voorgaande boodschap over " De Weg " wordt klaar en duidelijk gezegd dat Ik op weg ben gegaan in nederigheid, in armoede, in gehoorzaamheid aan mijn Vader " usque ad mortem ". Ik heb Mij geschikt naar de goddelijke wil van mijn Vader.

Maar wie beijvert zich vandaag om de wil van God te volbrengen ? Zij zoeken zelfs niet om de wil van God te kennen.

Hoe moeten dus mijn herders, mijn priesters, mijn gelovigen zijn ? Maar is er iets helderder dan dat wat uit mijn Evangelie blijkt ? En toch zien zij niet. Omdat de hoogmoed en de begeerlijkheid van de zinnen en/of van de geest hen verduistert.

Ik zie het licht in dit aardse leven : mijn engelen gaan het niet aankondigen bij de rijken en de machtigen van de aarde. Maar wel bij de herders, nederige kuise mensen, rechtvaardige en eerlijke mensen.

De herders komen Mij begroeten, Mij hun liefde schenken.

Geboren uit een daad van oneindige nederigheid heb Ik rondom Mij de nederigen, de eenvoudigen en zuiveren van hart gewild.

Nederig, eenvoudig en zuiver van hart moeten mijn bisschoppen, priesters en gelovigen zijn. Zo wil Ik het. En zo zullen zij in mijn uitgezuiverde Kerk zijn.

Tot voedstervader heeft mijn Vader Mij Jozef gegeven, de gerechte mens.

Een gerechte mens wat wil dat zeggen ?

Het is een heilig mens die de gerechtigheid beoefent, een nederig en zuiver mens.

Maar als mijn bisschoppen een weinig wilden nadenken zouden zij klaar en duidelijk moeten inzien wat God van hen wil.

EENVOUD EN ZUIVERHEID

Mijn Moeder, uniek en gezegend boven alle vrouwen, deelt in mijn Priesterschap (op de manier gepreciseerd in een voorgaande boodschap).

Bijgevolg is zij voor al mijn bisschoppen en priesters het voorbeeld voor iedere deugd.

Zoals mijn Moeder moeten al mij bisschoppen en priesters zijn.

Het volstaat te mediteren om te leren.

Onder mijn Apostelen was er een bijzonder geliefde Apostel : Johannes. Hij ontving de vertrouwelijke mededeling van mijn barmhartig Hart. De nederigheid, de eenvoud en de zuiverheid van Johannes brachten mijn Hart in vervoering.

Onder mijn Apostelen was er een andere, met een hoogmoedig hart en met een onzuiver hart en ziel. In weerwil van mijn Barmhartigheid eindigde hij vol wanhoop in de hel. De aansporingen van mijn Liefde en van mijn barmhartig Hart wilde hij niet aanvaarden. Maar naar de verraderlijke stem van zijn schandelijkste begeerten luisterde hij.

En dan, wie waren de heiligen ? Zij waren mijn ware vrienden.

Met het vermelden van mijn leringen die hierover handelen en met je feiten en voorbeelden in herinnering te brengen zou Ik kunnen doorgaan. Maar dit oordeel Ik voldoende.

Ik zegen je, mijn zoon.

Offer Mij je lijden op, opdat het met mijn Lijden één lijden zij, opdat het licht het hart en de ziel van hen die in de duisternis leven zou verlichten.

25 november 1975

48.- DE MOOISTE, DE SCHOONSTE BLOEM

Welk is de mooiste, de schoonste bloem van het Paradijs en van de aarde ?

Welk is, mijn zoon, het mooiste kunstwerk van de schepping ?

Wat is, mijn zoon, veruit het dierbaarst aan de goddelijke Drieëenheid ?

Dit is het onbevleete hart van mijn en jullie Moeder, object van de eeuwige Liefde van God, Eén en Drieën.

Welnu God heeft jullie willen schenken wat het dierbaarst is aan zijn Hart.

Zij is een verbazingwekkende en goedgeurende bloem. In haar zijn de welriekende geuren van alle deugden. Die bloem heeft geen mededingers noch in de Hemel noch op de aarde zozeer overtreft zij door haar schoonheid zowel de engelen als de aardse schepselen.

Sinds altijd heeft God Zijn Oog op haar gericht. God heeft haar altijd bemind en van haar het object van zijn welbehagen gemaakt.

In de verwezenlijking van zijn oneindig groot Liefdesplan heeft God haar naast zich gewild. Hij heeft haar machtig gemaakt en tot Medeverlosseres, Moeder, Koningin.

De hiërarchieën der engelen buigen het hoofd voor haar. De menselijke generaties noemen haar gelukzalig.

God heeft de mensen zozeer liefgehad dat Hij hun Zijn eigen Zoon heeft gegeven en na die Zoon, de Moeder van de Zoon.

Maar de mensen toonden en tonen niet altijd dat zij de gave van God hebben begrepen.

De bloem gemaakt uit onbevleete sneeuw witte blankheid, uit zuiverheid, uit liefde en uit edelmoedigheid. Een unieke bloem : in de Hemel en op aarde zal er nooit nog een bloem zijn zoals zij. Zij is het waarachtig meesterwerk van God. Met haar vergeleken is alles schamel en onbetekenend.

Welnu die Moeder heeft een grenzeloos liefdesvermogen.

Zij die dit niet toegeven, omdat zij zeggen dat zij niet in de talrijke tussenkomsten van mijn Moeder ten gunste van de op aarde pelgrimerende mensheid geloven, weten niet wat liefde is. Hun hart is dor, hun geest is verduisterd in die mate dat zij niet zien.

JULLIE WETEN NIET WAT LIEFDE IS

Ik zei je reeds dat het geloof, de hoop en de liefde nooit gescheiden kunnen worden. Zij zijn (een beetje zoals de personen van de heilige Drieëenheid) wel onderscheiden maar zij zijn één, zij vormen één deugd in drie deugden.

Hoe zou dit anders kunnen zijn ?

Het geloof, de hoop en de liefde zijn bovennatuurlijke deugden waarin God de ziel van iedere christen laat delen. Door die deugden wordt de christen kind van God, deelt in Zijn natuur en wordt uit hoofde hiervan gelijkend op God.

Mijn arme kinderen, mijn arme priesters, wat is jullie leven één ellende : jullie kennen de liefde niet. Wat is jullie leven triest, jullie kennen de krachtgevende vreugde en hoop niet. Jullie kennen die kracht niet die de beproevingen en de moeilijkheden overwint. Welk een verdorven natuur hebben jullie !

De wereld en de duivel plaatsen zonder ophouden obstakels op jullie weg. Om die reden vallen jullie zo dikwijls.

Waarom zijn jullie onrustig en opstandig ? Omdat daar waar geen liefde is, wrok is, die niet zelden, zelfs bij mijn bedienaren in haat ontardt.

Neen, zonen, er zijn geen neutrale zones. Ofwel zijn jullie in de zone van de oneindige liefde van God. Ofwel in de zone van de vijand van God en van de mens te weten in de zone van Satan.

Bijgevolg komt het niet geloven in of zelfs maar twijfelen aan de zeer talrijke tussenkomsten van Mijzelf en van mijn Moeder ten gunste van de mensheid (tussenkomsten die steeds volgens de noden van de tijden gebeuren) er op neer het wezenlijke van God, die Liefde is, en de realiteit van de schoonste Bloem van Hemel en aarde, dat het onbevlekt Hart van mijn Moeder is, te loochenen.

De liefde is noodzakelijkerwijs gericht op het beminde object. De liefde straalt op het beminde object.

Wie dat niet begrijpt kent de natuur van de liefde niet.

Ik heb het gedrag van de hiërarchie hierin steeds betreurd. Aan Onze tussenkomsten hebben zij niet het noodzakelijke belang gehecht. Zij hebben ze niet voldoende en niet objectief onderzocht. Het oordeel uitgesproken door vele bisschoppen werd beïnvloed door angsten, persoonlijk vrees, de schrik om zich te compromitteren enz.

Het diepgaand zoeken naar de waarheid, alleen naar de waarheid haar ontdoend van elk zonderling element, was er niet bij.

In elk handelen komt steeds het verschrikkelijke " ik " naar boven, de schrik om de verantwoordelijkheid, kortom : eerst zichzelf en pas daarna de belangen van God en van de zielen . . .

Hoeveel verloren tijd !

Hoeveel belemmerde zielen !

Hoeveel onrechtvaardige veroordelingen !

Van hoeveel goed werden zovele zielen beroofd !

Hoe verschrikkelijk groot is de verantwoordelijkheid van hen die gezag hebben om een onderzoek in te stellen, die niet in lafheid en ongerechtigheid moeten oordelen maar wel in waarheid en in gerechtigheid.

Oordelen in ongerechtigheid en ongerechte veroordelingen uitspreken brengt schade toe aan de zielen.

MATELOZE LIEFDE

Zoon, met behulp van een vergelijking zou Ik je het grandioze liefdesplan van je Heer willen laten begrijpen.

Stel je een ouderpaar voor dat slechts één zoon heeft, die ze onzinnig beminnen, die het object, het doel van hun leven is.

Welnu op een dag komt men hen vragen hun zoon af te geven om zovele andere menselijke schepselen uit de dood te redden. Hoewel die twee ouders hun zoon met een onbeschrijflijke liefde beminnen, tekenen zij zijn doodvonnis.

De zoon, die van zijn kant zijn ouders mateloos bemint, stemt erin toe om zich voor zijn talrijke broeders te slachtofferen.

Hier zien wij dus bij de vader en de moeder een mateloze liefde voor hun zoon ; een mateloze liefde voor hen die zonder de slachtoffering van de zoon ter dood veroordeeld zouden zijn , we zien een mateloze liefde van de zoon voor zijn ouders en voor zijn broeders die moeten gered worden.

De Liefde tracht te geven en tracht zichzelf te geven.

God bemint de Zoon eindeloos en Hij geeft Hem voor het heil van de mensheid.

De Zoon bemint zijn Vader eindeloos en aanvaardt voor de mensheid te sterven.

De hemelse Vader en de Madonna beminnen beiden hun Zoon en Zij geven Hem voor het heil van de mensen.

De Liefde van de Zoon voor zijn hemelse Vader en voor de mensen ontmoeten elkaar in zijn barmhartig Hart. Precies zoals de liefde van mijn en jullie Moeder voor de Ene en Drieëne God en voor jullie samenkomen in haar onbevlekt hart.

Maar wat weten mijn ongelovige priesters van dit liefdesmysterie ? Daarom hun geestelijke onvruchtbaarheid, daarom willen zij niet lijden. Het lijden is de ziel van de liefde . . .

Dat het lijden de ziel is van de liefde hebben de slachtoffer zielen begrepen.

Maar wat weten de priesters ervan ? En als zij de liefde ontberen wat kunnen zij dan aan de zielen geven ?

Wat kunnen ze geven, tenzij zichzelf ?

Om die reden zoeken zij steeds zichzelf, ook als zij schijnheilig over liefde spreken. Hun gezochte woorden zullen steeds koud zijn en zonder doordringingskracht.

Het zijn huurlingen die niets doen zonder zichzelf te bevredigen, die niet weten wat het zeggen wil zich te voegen naar de wil van God, omdat zich schikken naar de wil van God liefde meebrengt.

Het zij egoïsten. Vanzelfsprekend : zij zijn hoogmoed, bijgevolg egoïsme. Zij zijn huurlingen die in een nabije toekomst wanneer de wolven in de kudden zullen binnendringen om de lammeren te verscheuren met duizenden en duizenden zullen vluchten slechts ruïnes achterlatend.

Zij zullen zowel God als hun broeders verraden.

Zij zullen slechts zichzelf zien.

Hoe zouden zij kunnen beminnen als zij nooit de liefde hebben gekend ?

De liefde niet hebben gekend door eigen schuld omdat zij de impulsen van mijn genade naast zich neer hebben willen leggen.

Hoe verschrikkelijk zien zij eruit ! Welke donkere zone vormen die priesters en kinderen van mijn Kerk ! Hoeveel kilte en ijs rondom hen !

" Qui non diligit manet in morte ".

Ja zeker, zij zijn in de dood omdat de ziel zonder liefde dood is. Zij zijn in de duisternis zodat zij zelfs niet zien wat de eenvoudige zielen geloven en zien.

Voor mijn Kerk zijn zij een dood gewicht.

Van mijn mystiek Lichaam zijn zij de verankerde ledematen.

Voor zichzelf en voor de zielen zijn zij een lijden en een onberekenbare benadeling.

Zij de ranken die van de wijnstok zijn afgescheurd.

Zij zijn als de vervloekte vijgeboom die niets dan bladeren en nooit vruchten voortbracht.

Arme zonen ! De hoogmoed en de eigenwaan hebben hen op een doodlopende weg afgeleid. Om te klimmen naar de top van de heilige Berg hebben zij niet de kracht. Zij moeten worden wakker geschud. Zij moeten uit de doodsslaap die hen gevangen houdt wakker worden gemaakt.

Hoe, o Heer ?

Mijn zoon, je weet dit : met nederigheid, met gebed en met het lijden !

Met de nederigheid wordt de hoogmoed geveld.

Met het lijden wordt het vuur aangestoken.

Met het gebed wordt God tot erbarmen en barmhartigheid gedwongen.

Zoon, om die reden wil Ik dat de bisschoppen in de parochies het " Godsvruchtig Genootschap van de Vrienden van Jezus-Eucharistie " doen oprichten.

Zij moeten begrijpen dat dit een kwestie is van geloof en liefde.

Het liefdesvuur ontsteken, de vuurhaarden van het geloof en van de barmhartige naastenliefde ontsteken is heel wat belangrijker dan zovele andere activiteiten.

Dit is overal mogelijk.

Het aantal leden is onbelangrijk.

Maar wat belangrijk is is dat in alle parochies, de vrienden van Mij, die Tegenwoordig ben in het mysterie van het geloof en van de liefde, mijn geallieerden worden om de zielen uit het gevaar te redden.

Dit is noodzakelijk, opdat in het naderende uur van de duisternis, de gelovige zielen weten waar zij nieuwe energie kunnen opdoen, zich opnieuw kunnen bevoorraden.

Opdat zij een zekere en veilig pool hebben om in de duisternis van de nacht niet te verdwalen.

Het kost weinig moeite.

Laten zij het bijgevolg doen zolang zij er nog tijd voor hebben.

Thans volstaat dit, zoon.

Wie oren heeft, laat hij horen.

Ik zegen je.

Offer Mij je lijden op.

Blijf Mij gezelschap houden.

Vannacht heb jij gewaakt en Mij met je liefde getroost.

26 november 1975

49.- HET HOOFD BIEDEN AAN DE VIJAND

Ik, het eeuwig Woord van God, het Woord van de Vader, heb tot de mensen gesproken.

Ik verkondigde de waarheid.

De waarheid straalt licht uit.

En omdat de schaduwen van de dood waren neergedaald over het schuldige mensdom, dit als in een verschrikkelijke en giftige slangenbeet omhullend en omknellend, was er licht nodig.

De strijd begon vrijwel onmiddellijk.

De strijd tussen het licht en de duisternis. De strijd tussen de waarheid en de leugen. De strijd tussen het leven en de dood.

Jullie schuldige eerste ouders renden om zich te verstoppen in het dichte gebladerte van de vegetatie. Zij hadden schrik. Zij voelden de behoefte om zich te kleden. Zij merkten de eerste gevolgen van hun zondeval.

Maar over de in de duisternis van de dood gehulde eerste ouders straalde Ik, het Woord van God, waarheid en licht uit.

En nadat Ik hun biecht had verkregen kondigde Ik voor de eerste maal de overwinning door de bemiddeling van Maria aan : " Jij hebt de vrouw belaagd, dé Vrouw zal je de kop verpletteren. Je zult stof vreten en je zult vervloekt zijn onder alle dieren die de aarde bevolken ".

Zo werd de oorlog in de wereld binnengebracht.

Zo begon het duel, zonder rust noch wapenstilstand, dat op het einde der tijden bij het laatste Oordeel zijn beslag zal krijgen.

Het zal de grote dag van het laatste Oordeel zijn die de grote overwinning van Mij, Woord van God en Licht van de wereld, over de leugen met het goddelijk zegel zal bekrachtigen.

Vanaf de schepping en de zondeval van de mens tot op vandaag hebben jullie, mijn kinderen, nog niet begrepen dat heel de geschiedenis van de mensheid rond deze oorlog draait.

En daar zijn alle inspanningen van de duistere machten van het kwaad juist op gericht : om de juiste visie op die dramatische strijd tussen Mij, Mensgeworden Woord van God, en Satan en zijn legioenen in het hart en de ziel van de mens te verduisteren.

Heel de geschiedenis van het heilsmysterie berust op die oorlog. Heel de geschiedenis van mijn mystiek Lichaam handelt erover.

Maar hoe ongerijmd is het dat dit door vele bisschoppen en door zeer vele priesters niet wordt begrepen !

Om reden van dit onbegrip zijn zij tot de huidige katastrofale toestand gekomen.

Als zij die moeten waken het gevaar waartegen zij moeten behoeden niet kennen, waartoe beperkt zich dan hun waakzaamheid ?

Als zij die moeten leiden de juiste weg niet kennen, wat voor gidsen zijn zij dan ?

Als zij die moeten strijden de juiste wapens niet gebruiken, zijn zij aan de nederlaag uitgeleverd.

Zo was het in het begin : om de valstrik van de vijand te overwinnen hadden Adam en Eva kracht en macht in overvloed. Maar in de manier om zich tegen de valstrik van de leugen, die zij niet kenden, te verdedigen hadden zij geen ervaring.

JULLIE MOGEN NIET ONWETEND ZIJN

Maar wat bezwarend is voor jullie is het feit dat jullie na eeuwen en eeuwen van die strijd niet langer onwetend kunnen, mogen zijn over de manier om het hoofd te bieden aan de vijand die al zo vaak getoond heeft hoe en wie hij is.

Adam en Eva trachtten zich voor hun zondeval te rechtvaardigen. Zij schreven hem toe aan de bekorende belager. Nadat zij gezondigd hadden wilden zij hun schuld op de tegenstander afschuiven.

Net zo doen vele bisschoppen en priesters in de ijdele poging om de verantwoordelijkheid van zich af te schudden. Zij hadden en zij hebben schrik om hun verantwoordelijkheid op te nemen.

Redenen van persoonlijke prestige hebben hen aan de vijand toegegeven en dit eindeloos vele malen : eerste hun persoonlijke prestige, eerst hun waardigheid . . . In hun verwaandheid en in naam van hun prestige geworden tot in de lucht opgehangen ballonnen, zijn zij aan hun verplichtingen, die op de eerste plaats moeten staan, tekort geschoten. Zij hebben toegegeven aan het menselijk opzicht en aan andere kleingeestigheden een zieleherder onwaardig.

Zij waren de eersten om van de juiste wapens geen gebruik te maken ! Het nederig zijn, het arm zijn, het lijden, het bidden . . .

Hoe konden de anderen die wapens gebruiken ?

Zij zullen zeggen dat ze gebeden hebben. Maar het bidden moet evenwel op de eerste plaats komen en de meeste tijd in beslag nemen. In feite werd dit bidden naar de laatste plaats verschoven.

Ik heb de priesters en bisschoppen tot een confrontatie uitgenodigd. Laten wij voor het te laat is hiertoe overgaan. Een confrontatie tussen hun leven en Mijn leven op aarde. Tussen de weg die zij bewandelen en Mijn weg. In die confrontatie kunnen zij zonder gevaar zich te vergissen de realiteit zien.

Als zij er werkelijk de moed toe hadden zou bij deze loyale confrontatie al het etter dat zij in zich hebben naar buiten treden.

Tellen de voorbeelden van de grote bisschoppen niet mee ?

En zegt de heilige pastoor van Ars de priesters niets ?

Veronachtzaamd en misprezen, bracht hij uren en uren door met bidden. Maar in hem was de goddelijke genade zo groot dat hij zelfs de stenen kon bekeren.

Niet jullie moeten je aan de tijden aanpassen. Maar de tijden moeten aan jullie worden aangepast.

Welke verantwoordelijkheid de strijd te hebben opgegeven !

Bisschoppen en priesters zijn jullie alleen uit hoofde van die strijd. Zonder die strijd hebben jullie geen reden van bestaan.

En velen weten het niet, negeren het.

Zoon, Ik zeg je.

Vrees niet.

Kijk op naar Mij en ga vooruit op je weg tot aan de grote ontmoeting.

Dan zullen de doornen tot wonderbare rozen worden, onbekend in dit aardse ballingsoord.

27 november 1975

50.- WIJ ZIJN NIET VER VERWIJDERD

Zoon, je hebt Mij je verlangen geuit om met de heilige martelaar Ottavio kennis te maken en te spreken. Ziehier :

" Ik ben sint Ottavio, romeinse martelaar.

Ik verlang dat je weet dat wij in het Paradijs geen luilekkerlandleven maar een intens werkdadig leven leiden

In het Paradijs is er de volheid van leven.

Het is dan ook normaal dat wij met elkaar in verbinding zijn.

Er is maar één Lichaam.

Er is maar één Hoofd.

Er is zelfs maar één activiteit voor zover de pelgrims op aarde niet ontsporen in iets dat het lichaam benadeelt en de rechten van alle leden en allereerst die van het Hoofd beknot.

Mijn broeder, de hulp die het ons vergund is je te geven heeft je vanaf je geboorte nooit ontbroken. Ze zal je tot het eind van je aardse dagen nooit ontbreken.

Die hulp zou groter zijn geweest als je verlangen om haar te ontvangen intenser was geweest en je verzoek er om veelvuldiger. De goddelijke goedheid heeft in deze ontmoeting toegestemd.

Laten wij dan overeenkomen om vruchtbaarder te gaan samenwerken.

Als wij onze betrekkingen inniger, veelvuldiger, vertrouwelijker en vooral vruchtbaarder in het goede maken dan is dit een vreugde voor de goddelijke goedheid en voor ons.

Ver van jullie verwijderd zijn wij niet, broeder !

Het is een dwaling dat te denken.

Wij zijn vrije en intelligente leden van eenzelfde Lichaam.

Hetzelfde goddelijk leven voedt ons en jullie.

Er is slechts dit verschil : wij beminnen jullie zeer maar jullie beminnen ons veel minder, zo weinig zelfs dat jullie ons vergeten

DE GEMEENSCHAP VAN DE HEILIGEN

Maar je weet, broeder, dat de liefde noodzakelijkerwijs naar het één zijn tracht, naar het volmaakte één zijn.

Hoe kan men dit één zijn gemakkelijker verwezenlijken ?

Het één zijn is niet mogelijk zolang de liefde van één kant komt.

Mijn broeder, zeg het aan allen dat het goede op aarde onmetelijk groot, onberekenbaar groot kon zijn als jullie die nog op aarde pelgrimeren, het dogma van de Gemeenschap der Heiligen zouden beleven zoals wij vurig verlangen het te beleven (wij beleven het in de mate dat jullie het ons mogelijk maken).

In het Paradijs kan men niets betreuren, anders zou onze gelukzaligheid er niet volkomen zijn. Maar als wij in het Paradijs iets zouden kunnen betreuren dan zou dit zeker zijn : onmetelijke mogelijkheden tot goed doen te hebben verloren en een wonderbare bovennatuurlijke bron voor geestelijke en zelfs materiële hulpmiddelen voor het persoonlijk en collectief welzijn van de Kerk te hebben verwaarloosd.

De goddelijke goedheid staat ons toe om elkaar veelvuldiger voor de eer en de roem van onze driemaal heilige, Ene en Drieëne God terug te vinden.

27 november 1975

51.- KLEINE EN GROTE ZAKEN

Voordat Hij mij zijn zegen gaf zoals Hij dit iedere avond gewoon is, heeft Jezus mij gezegd:
" Zoon, bemin mij.

Herinner je dat er voor mijn Aanschijn niets groot is en niets klein. Herinner je dat het precies in het kleine is, in de onbeduidendste details is dat jullie tonen dat jullie Mij beminnen, dat jullie Mij vurig beminnen.

. . . Die glimlach geschonken aan een persoon die je onheus behandelt, die daad van nederigheid verricht op het vereiste moment, die beweging van ongeduld die je onmiddellijk onderdrukt, die edelmoedigheid in het antwoorden op de opwellingen van de genade, die stiptheid in de betrekkingen met derden, dat weten luisteren (en Ik zou zo kunnen doorgaan) zijn kleine én grote zaken die de adel van hart en ziel verrijken.

Zij geven Mij vreugde en getuigen van je authentieke liefde.

Mijn zoon, Ik wil dat jij Mij zo tracht te beminnen.

Zo zul je je Jezus gelukkig maken.

Wie Mij in het kleine trouw is, is Mij en zal Mij in het grote trouw zijn. "

28 november 1975

52.- EEN MEESTERWERK VAN DE DRIEËENHEID

Mijn zoon, schrijf.

Ik heb je reeds gezegd hoe Ik mijn priesters wil zien, ook al heb Ik Mij beperkt tot het voornaamste.

Thans zou Ik je willen doen begrijpen hoe Ik de priester die voor de tekenen van de genade gevoelig en oplettend is wil boetsen. Natuurlijk niet zonder zijn instemming

Soms volstaat het dat hij Mij in mijn gebeitel niet hindert.

Mijn gebeitel verrijkt niet alleen de priester met verdiensten en deugden maar het maakt ook van hem een meesterwerk van de goddelijke Drieëenheid.

In die priester heeft de Vader zijn welbehagen, in hem heeft de Heilige Geest, Die zich van zijn lippen bedient om de wijsheid te openbaren, Die licht uitstraalt in de zielen, zijn geneugten.

Over hem is zijn Jezus tevreden, die van hem een waterval van genaden zal maken die de zielen waarmee hij in contact komt zal doordringen.

Van die priester zal Jezus een alter Ego, een ander Zichzelf, maken die door de wereld zal trekken terwijl hij door de kracht van zijn bidden, door de macht van zijn lijden de zielen zal aantrekken.

Zoals Ik zal hij in de vernedering en in het onbegrip van diegenen die hem omringen triomferen.

Zoon, de priester die Ik wil moet zich inspannen om zichzelf geheel aan Mij en aan zijn broeders te geven, zoals Ik Mij helemaal aan de Vader en aan jullie heb gegeven.

Naar mijn voorbeeld, moet de priester de man van het bidden zijn.

EEN DOOR, ONVRUCHTBARE WOESTIJN

Mijn zoon, welk een omturnen van de toestand in mijn Kerk !

Zij bidden niet. Of zij bidden slecht. Of hun gebed is op het stoffelijke vastgepind.

Om die reden zijn er geen roepingen meer. Hoe zou Ik roepingen kunnen opwekken als het is om van hen niet priesters maar dienaren van Satan te maken ?

Want dat is de realiteit : vele priesters hebben zich, in plaats van mijn bedienaren te zijn, ten dienste van de duivel gesteld.

Mijn ware priesters weten heel goed dat aan het bidden aanzienlijk veel tijd moet worden besteed.

Het is slechts met te bidden en met te lijden, vandaag zo verafschuwd, dat de priester krachtig wordt met mijn kracht zelf.

De priester zoals Ik hem wil zien leeft van het geloof. Het is onmogelijk dat de priester geen man van geloof zou zijn.

Maar meen jij dat zij die Mij in de steek gelaten hebben om de ijdele genoegens van de wereld na te lopen, geloof hadden ?

Meen jij dat zij die gebleven zijn allen een groot geloof hebben ?

Neen, ongelukkig genoeg . . .

Welk een afschuwelijke troosteloosheid, welk een dorre woestijn heeft de vijand in mijn Kerk veroorzaakt !

De priester, zoals Ik hem wil zien, de priester van de voor een nieuw leven uitgezuiverde Kerk, moet het liefdevuur in zich hebben. Ben Ik niet op aarde gekomen om het vuur te doen

ontbranden ? En wat wil Ik anders dan dat het vuur brandt en oplaait tot het een grote brand wordt ?

In plaats van met het liefdevuur zijn de harten van sommige herders en van vele priesters met hoogmoed en dus met egoïsme opgezwollen.

Meen jij dat zovele priesters van deze generatie naar Mij zoeken ?

Neen, mijn zoon.

Zij verlangen een wagen, zij dromen van het huwelijk, zij houden van de openbare zalen en plaatsen, sommigen zelfs van het café, zij houden van de film, ook van de onzedelijk film, zij kleven aan de televisie vast.

Het hart van sommigen hangt vast aan alle ijdelheden en comfort, eerder dan aan hun God.

Iets anders dan God staat boven alles !

Eender welk ding of zaak staat boven God !

ZIJ HEBBEN NIET DE MOED

En de bisschoppen ?

Sommigen onder hen slapen. Als zij van die toestanden al weet hebben dan hebben zij niet de moed om hun hand aan de bijl te leggen.

En dan maar zoeken naar nieuwe middelen, naar nieuwe wegen. Er bestaan geen nieuwe wegen.

Zoals er buiten de middelen die Ik heb aangewezen, te weten de vruchten van mijn Verlossing, geen ander middelen bestaan.

In naam van de voorzichtigheid gaan de bisschoppen door met het bedrijven van onvoorzichtigheden. Hoeveel onvoorzichtigheden hebben zij al niet bedreven tot grote benadeling van de zielen en van de Kerk, voor wie zij geroepen werden om leiding te geven !

In naam van de voorzichtigheid slapen zij. Want in vele gevallen, zijn zij vreesachtigen die een liefde en een bekommernis veinzen die zij niet hebben, die zich vaderlijk tonen maar in vele gevallen niet oprecht vaderlijk zijn.

Er zijn er die handelen uit berekening. Maar de liefde maakt geen berekeningen. De liefde handelt naar een heel andere richtlijn.

De liefde komt alles te boven, zij overwint alles, zij gaat niet op in beuzelarijen De liefde is een vuur dat brandt, dat verbrandt, dat niet ophoudt met branden.

Laten zij over dit onderwerp goed Sint Paulus lezen.

Dan zullen velen moeten toegeven dat zij helemaal of bijna helemaal op het tegenovergestelde spoor zitten van wat de Apostel heeft aangewezen.

In voorgaande boodschappen zei Ik je dat Ik mijn priesters heilig wil zien.

Thans heb Ik meer in bijzonderheden gespecificeerd wat een priester wel of niet moet zijn om heilig te worden.

Ik zegen je, mijn zoon.

Bid en lijd voor de bekering van de priesters.

2 december 1975

53.- DE MODERNE VOORUITGANG IS HEIDENS

Mijn zoon, schrijf.

De moderne vooruitgang is een moorddadig wapen waarmee Satan zovele en zovele zielen van de bronnen van het levend water verwijderd om ze in de woestijn te brengen, daar achter te laten en van dorst te laten sterven.

Zij die de zielen tegen dit ernstig gevaar moeten waarschuwen hebben zelfs zichzelf laten verblinden. Zonder weerstand te bieden, zonder de kudde van hun gelovigen tegen het zeer ernstige gevaar dat op hen afkwam te waarschuwen, hebben zijzelf ook de vijand gevolgd.

Zo heeft Satan de kudde en de herders van het licht van het geloof kunnen verwijderen.

Je bewijzen hoezeer dit waar is lijkt overbodig. Wie ziet vandaag niet in hoezeer het gezin ontwijd is en uiteengevallen ?

Wie ziet vandaag niet in hoezeer de school, van heiligdom dat ze was, in omgeturnd in een hol van de hel, waarin onder voorwendsel van de vooruitgang en van de evolutie van de tijden, de kinderen en tieners officieel in de zonde worden ingewijd ?

Wie ziet niet in hoezeer de bioscoop en de televisie leerstoelen zijn geworden waarin miljoenen en miljoenen leerlingen gretig de lessen in gewelddadigheid, misdadigheid, echtbreuk slikken ? Die leerstoelen hameren in die leerlingen op alle uren van dag en nacht het vergif van het atheïsme in. Met leugenachtige berichten, met filmen die abortus en echtscheiding ophemelen, met liedjes die vrije liefde en zinnelijkheid te verstaan geven. Met het ophemelen en roemen van de oneerbaarheid door het nudisme, de onzedelijke gedragingen en kleding. Met het verspreiden van dwalingen van alle slag, dagelijks binnengehaald als een verovering van vrijheid.

IN NAAM VAN DE VRIJHEID

In naam van de vrijheid wordt gedood.

In naam van de vrijheid wordt verdorven.

In naam van de vrijheid worden de meest snode misdaden bedreven.

Dan spreek Ik nog niet over wat er in de residenties, in private huizen, in publieke lokalen gebeurt. Elke afdwaling, zedenbederf, onrechtvaardigheid wordt voltrokken.

Daar ontlaadt Satan heel zijn haat op de menselijke natuur door haar waardigheid te belagen, in haar elk schaamtegevoel en gevoel van waardigheid te vernietigen, haar op alle mogelijke manieren omlaag te halen en te vernederen die zijn ontaarde arglistigheid hem veroorlooft.

Wat te zeggen over de pers, die andere glorie van de vooruitgang ?

Ook de pers is een middel tot geestelijke beïnvloeding dat ten dienste van het kwaad geknecht is. De goede pers vindt een koeler onthaal en is heel wat minder verbreid dan de slechte pers. Bekijk de dagbladen eens van dichtbij: in grote mate gaan zij over in de handen van de atheïsten.

Die schijnvooruitgang (materiële vooruitgang maar tevens een indrukwekkende morele en geestelijke achteruitgang) wordt zonder reactie aanvaard. En toch is in die schijnvooruitgang te trotse en hoogmoedige aanwezigheid van de listige Boze klaar en duidelijk, waar te nemen. Satan heeft van die schijnvooruitgang een wapen gemaakt om God in de zielen te doden.

Zij hebben niet alleen niet gereageerd. Maar niet weinigen hebben die schijnvooruitgang opgehemeld. En vele mensen die verenigd tegen die duivelse invasie een dijk moesten oprichten hebben die schijnvooruitgang nagevolgd.

Hieruit blijkt dat de principes en de zeden van deze beschaving van de zonde mijn voorbeelden en mijn onderricht volkomen tegenspreken en bestrijden.

Hieruit komt de tomeloze ijver om wat niet verzoenbaar is toch te verzoenen voort die vele van mijn bedienaren en herders ten toon spreiden en die alles willen veranderen en hervormen.

Hieruit vloeit de regen van innovaties voort die het, volgens hen, mogelijk moeten maken om twee heren tegelijk te dienen

Zij zouden het licht en de duisternis willen samenvoegen. En wat niet geoorloofd is geoorloofd willen maken.

En zo vergroten in mijn Kerk de schandalen, de verscheurdheden, de tweedracht, de verdeeldheden.

Het werkelijk belangrijke hebben die vernieuwers vergeten: namelijk zichzelf te vernieuwen. Eenmaal zelf vernieuwd, zouden zij in alle wijsheid tot een redelijke, verstandige modernisatie, tot een nuttige hervorming hebben kunnen overgaan.

OM DE ZIELEN TE REDDEN

Zij, die zich vandaag aan mijn Barmhartigheid vastklemmen, zouden gelijk kunnen hebben als zij niet iets van kapitaal belang hadden vergeten :

- Is de ziel méér waard dan het lichaam, ja of neen ?

- Als de ziel méér waard is, is het dan barmhartigheid als men de zielen verloren laat gaan om de lichamen te redden ?

Ik ben niet de God van de revanche maar wel de oneindige en eeuwige Liefde, Die jullie van in alle eeuwigheid eindeloos bemint.

Ik wil niet de ondergang van de mensen. Maar omdat Ik de Liefde ben, wil Ik hun heil, hun eeuwig heil.

Jullie hebben Mij verlaten

Jullie hebben Mij achtergesteld bij jullie heidense beschaving, die jullie hebben aanvaard en waarmee jullie het op een akkoordje hebben gegooid door jullie te verlagen tot de meest onwaardige compromissen..

Thans beginnen jullie een vaag voorgevoel te krijgen van de afgrond die onder jullie voeten gaapt en doen jullie beroep op mijn Barmhartigheid.

Het zal wel degelijk mijn Barmhartigheid zijn die zal verhinderen dat er nog meer zielen verloren blijven gaan.

Het nabije uur van de Gerechtigheid zal Ik ombuigen in een uur van Barmhartigheid, zodat mijn tot een nieuw leven herboren Kerk het doel zal vervullen waarvoor Ik haar gewild heb.

Je bent vermoeid en je voelt je onwel, mijn zoon, dit volstaat voor vannacht.

Ik zegen je.

Bemin Mij.

3 december 1975

54.- ZIJ ZIJN NAAR DE VIJAND OVERGELOPEN

Als Ik, Jezus, Mensgeworden Woord van God, naar mijn Kerk kijk merk Ik dat haar structuur die Ik haar gegeven heb er vandaag heel anders uitziet. Wat blijft er van haar ware authentieke structuur over ? Ik herken haar haast niet meer . . .

Zijn de bisschoppen van vandaag als de Apostelen van gisteren ? Worden zij door dezelfde belangloze ijver van de eerste tijden geleid ? Door dezelfde geest van nederigheid, van armoede ?

Zijn de priesters van vandaag als de leerlingen van gisteren ?

Neen, mijn zoon.

Hiermee wil Ik niet zeggen dat er in het begin geen zwakkelingen, geen deserteurs waren, maar wel dat de geest van de goeden de geest van God was. Maar wel dat de barmhartige naastenliefde die hen verenigde een ware naastenliefde was, zodat de heidenen als zij de geest die de christenen bezielde opmerkten zieden : " Kijk hoe zij elkaar beminnen" . En de heidenen werden tot hen aangetrokken.

Vandaag mijn zoon, ziet alles er heel anders uit. Steeds op de uitzondering na van enkele waarachtig goeden en heiligen, beminnen zelfs de bisschoppen hun priesters niet met de ware barmhartige naastenliefde van Christus. Uiterlijk zijn ze zalvend, innerlijk echter kil als metaal.

En dan bestaat de broederliefde onder de priesters dan nog vaak uit holle, ijdele woorden. Meer dan de broederliefde overheerst bij hen de kwaadwilligheid.

Zij zijn altijd bereid om een verbond te sluiten met wie dan ook, enkel maar om af te kunnen geven op een confrater, altijd bereid om te veranderen in een advocaat-verdediger van God tegen een kollega-priester. Spreken wij liefst niet over de nijd, de afgunst en de wrok die samen met de kwaadsprekerijen en zelfs de laster waarmee Satan de Kerk van onze dagen begiet zonder ophouden koken in de grote ketel van de demon.

Ik herinner je eveneens aan de wonden toegebracht aan mijn mystiek Lichaam door de zonden tegen het zesde en het negende gebod.

De heiligschennissen zijn niet te tellen en zij worden bedreven met een onverschilligheid die misschien Judas zelf niet kende.

In een recente boodschap maakte Ik een toespeling op de etter die zich binnenin mijn mystiek Lichaam heeft opgehoopt. O, als men in mijn mystiek Lichaam een insnijding kon maken zoals men dat doet in een fysiek lichaam, de etter zou er met groot geweld uitspuiten.

Mijn zoon, Ik kan niet toelaten dat de zielen doorgaan met zich in de hel te storten. Ik kan niet dadeloos blijven wanneer oneindig lijden en zelfs mijn Bloed en Dood voor een groot aantal zielen nutteloos wordt gemaakt !

Mijn oneindige Barmhartigheid roept dringend om het uur van de Gerechtigheid tegen de ongerechtigheden bedreven door de moordenaar en dief, Satan, samen met de vrije alliantie en medewerking van personen die met voorbedachte rade en zich in bochten wringend werken aan het verloren gaan van de zielen die Ik van alle eeuwigheid bemin.

ONTZETTINGWEKKENDE VERANTWOORDELIJKHEID

Mijn zoon, als Ik je de ontzettingwekkende verantwoordelijkheid van de gewijden liet zien in deze bedrijvigheid van het verloren gaan, het mishandelen en verscheuren van de zielen bedreven in verstandhouding met de krachten van de hel, je zou het geen ogenblik kunnen overleven.

Ik wil dat allen het weten dat, gezien het geestelijke kwaad in mijn Kerk voortduurt, het uur van de uitzuivering niet langer meer kan worden uitgesteld, zelfs niet door de smeekbeden van mijn Moeder noch door het lijden van de slachtofferzielen, hoe doelmatig die ook zijn.

Het heil van de zielen is zo iets groots dat er niets anders voor in de plaats kan worden gesteld.

God ziet wat jullie niet kunnen zien.

De Barmhartigheid van God, het geduld van God, de lankmoedigheid van God zijn heel wat groter dan alles wat jullie je kunnen voorstellen, maar Ik kan niet langer dulden dat de zielen door de zonde dag en nacht worden afgeslacht.

Mijn zoon, wanneer toch zullen de mensen die zo traag van begrip zijn, zich rekenschap geven van de futiliteit van al die dingen en zaken waaraan zij hun tijd en energie verspillen ?

Ik spreek hier niet van die mensen die ver van Mij verwijderd zijn, maar van hen die, hoewel zij zich mijn volgelingen noemen, hun God en hun ziel op de laatste plaats stellen.

Voor hun God zouden zij zich nooit die opofferingen getroosten die zij dagelijks brengen voor hun lichaam dat zij tot een afgod hebben verheven..

Bedenk wat Ik van de anderen kan verwachten . . .

Wat Mij echter het meest pijn doet, is dat mijn schildwachten, namelijk mijn gewijden in grote getale naar de vijand zijn overgelopen.

Gelukkig, Ik herhaal het, zien jullie niet wat Ik zie.

Ik zie alles, ook de meest geheime gedachten.

De oneindige droefheid van mijn Barmhartig Hart en de droefheid van het onbevlekt Hart van mijn Moeder zullen jullie nooit kunnen begrijpen.

Zij blijven doorgaan met het bewandelen van de kronkelige paden van de schijnheiligheid. De meesten onder hen willen de grote hoofdweg van het Kruis en van het bidden niet inslaan.

Dit volstaat voor vandaag.

Ik zegen je.

Offer Mij je lijden op.

Thans is je lijden groot, maar het is enkel door vol liefde je lijden op te offeren, dat je vreugde bereid aan mijn Hart.

" Da mihi virtutem contra hostes tuos " hebben zij op hun lippen, terwijl zij in de dagelijkse realiteit van hun leven, daadwerkelijk, de plannen tot de verwoesting van de zielen bevoornden.

Die priesters van Mij wachten er zich wel voor om te exorciseren om gebruik te maken van die macht die hun reeds voor hun priesterwijding werd toegekend, hetzij omdat zij niet in exorciseren geloven, hetzij omdat zij er de nutteloosheid van aanvoelen wegens de tegenstrijdigheden van hun leven met het leven van de trouwe en gelovige priester die van het exorcisme een uiterst doelmatig wapen maakt om de aanmatigende onbeschaamdheid van de vijand te beteugelen, te begrenzen, te neutraliseren.

DE WERELD IS IN HET DUISTER VERZONKEN

O ! Jazeker !

Verdorven en ongelovige generatie, die ieder probleem tot een probleem van stoffelijk welzijn reduceert, die werkelijk de geestelijke waarden van het menselijk leven miskent, die rechtstreeks de waardigheid van de mens neerhaalt en vernietigt, die de mens verlaagt tot het peil van welk dier dan ook ! . . .

Mijn zoon, hoe diep is de wereld in het duister verzonken : de mensen verdierlijkt, mijn bedienaren belachelijk gemaakt en tot speelbal en tot lokmiddel voor de machten van het kwaad !

Wat mijn barmhartig Hart en het onbevlekt hart van mijn en jullie Moeder het meest bedroeft is dat de liefde afgewezen wordt, dat het licht wordt verloochend, dat God wordt tegengewerkt en dat zij alles op alles zetten om zijn heilsplan te dwarsbomen. De woorden : " Da mihi virtutem contra hostes tuos " zijn in de mond van velen een leugen.

Jazeker ! een leugen, die de afgrond aantoont waarin zij zijn gevallen door alle oproepen (en er zijn er zoveel geweest) naast zich neer te leggen, dood te zwijgen. Oproepen bestemd om de mensheid het verschrikkelijkste ongeluk van de geschiedenis te laten ontgaan.

Maar de vijanden zullen niet overwinnen.

Mijn barmhartigheid die nooit van mijn Gerechtigheid gescheiden is, zal overwinnen.

Mijn en jullie Moeder zal nogmaals overwinnen. Zij zal de over de wereld neergevallen duisternis verdrijven om het goede en de gerechtigheid aan de mensen terug te geven.

Mijn uitgezuiverde, herboren Kerk zal schoon zijn.

In de wereld zal Zij de plaats die haar toekomt innemen.

De naties en de volkeren zullen haar als Meesteres en Leidster van heel de grote familie van de kinderen van God erkennen.

Ik zegen je.

Ik vraag om je lijden en je liefde.

6 december 1975

56.- DA MIHI VIRTUTEM CONTRA HOSTES TUOS

Mijn zoon, dit zijn de woorden die elk van mijn gelovigen, elk van mijn priesters niet alleen met zijn lippen moet uitspreken, maar ook in nederigheid van geest en in eenvoud van geloof met zijn hart en met zijn brein, zijn menselijke geest, moet uitspreken.

Niet voor niets worden die woorden geplaatst op de lippen van de christenen en vooral op die van mijn priesters.

Afgezien van het feit dat ze een gebed zijn zijn die woorden ook een uitzonderlijk belangrijke waarschuwing, een verwijzing naar de specifieke zending van de christenen als een soldaat van Christus, in de niet aflatende strijd tegen de duistere en verborgen krachten van de hel, de vijanden van God en van het heil van de zielen.

VRIENDEN VAN SATAN

In de voorgaande boodschappen heb Ik over het veelvuldig verraad in mijn Kerk gesproken. Een schrijnend verraad is dit : zij bidden, zij vragen kracht, macht tegen een vijand waaraan zij niet echt geloven of maar heel weinig aan geloven en die zij dan weigeren op de meest logische wijze te bestrijden..

Het is alsof de soldaten en de officieren naar wapens zouden vragen en als ze die hebben ontvangen zouden weigeren ze te gebruiken.

Mijn zoon, is dit geen onverklaarbare en niet te rechtvaardigen tegenstrijdigheid ?

Maar die tegenstrijdigheid krijgt nog ongerijmder aspecten. Want niet alleen willen zij de gevaarlijkste vijand die bestaat niet bestrijden, maar zij willen hem dikwijls helpen, hem aanmoedigen in zijn verwoestende misdrijven in de zielen.

Hoeveel priesters-ketters, hoogmoedige en opstandige priesters, hoeveel ontrouwe en godlasterende christenen, hoeveel vrienden van Satan, meer dan van God ! . . .

Ik heb gestreden en overwonnen. In mijn strijd heb Ik overwonnen met de vernedering van mijn Menswording, met mijn volhardend gebed, en met het oneindig Lijden van mijn Slachtoffering : de zekere wapens om de vijanden van God en van de zielen te overwinnen.

Heb Ik het niet klaar en duidelijk gezegd : " Wie Mij wil volgen, neme zijn kruis op en volge Mij na " ? Met andere woorden, heb Ik niet klaar en duidelijk gezegd : " Wie mijn volgeling wil zijn, laat hij doen wat Ik hem heb voorgedaan " ?

Welnu, zoon, Ik laat het aan je over om te oordelen of de christenen, priesters en herders doen wat Ik heb voorgedaan. Neen, mijn zoon, zij die vandaag bereid zijn om Mij op de weg van Calvarië hun doornenkroon dragend te volgen, zijn gering, uiterst gering in aantal.

Ga de geweldige tegenstrijdigheid na tussen mijn Leven en hun leven, tussen mijn Weg en hun weg, tussen mijn Werken en hun werken. Zij stappen in een richting die totaal tegengesteld is aan mijn richting. Die waarlijk tragische en dramatische toestand kan slechts op het uur van de uitzuivering uitmonden.

De verblindheid van de mensen en de hardvochtigheid van hun hart is niet te geloven. Het gedrag van mijn christenen is ontoelaatbaar. De levenswijze van sommige van mijn priesters is uitdagend.

Zij vrezen God niet.

Zij vrezen de Gerechtigheid van God niet.

Zij zullen verloren gaan. Zij zullen verstrooid worden als stof in de wind.

Niet Ik, maar hun halsstarrigheid zal hun ondergang zijn.

3 december 1975

55.- BLIJF VOLHARDEN

Ik vraag U om de pastoors en priesters en de leden van de godvruchtige genootschappen speciaal te zegenen, die op de eerste donderdag van de maand beginnen met Jezus te aanbidden, zoals Hijzelf dit zo vurig heeft gewenst.

- Schrijf :

Kinderen, het is mijn genot, mijn vreugde om bij jullie te zijn. Van alle eeuwigheid heb Ik jullie bemind. Sinds altijd straalt mijn Liefde over jullie.

Om die reden heb Ik jullie hier gewild.

Om die reden wil Ik jullie hier zien vandaag en in de toekomst.

Te velen vergeten Mij.

Te velen beledigen Mij, honen Mij, verraden Mij, doorsteken Mij.

Mijn Liefde wordt niet beantwoord zoals het hoort en Ik, God, zoek die beantwoording in jullie die gunstig op mijn uitnodiging zijn ingegaan.

Als ook jullie Mij zouden beminnen zoals Ik jullie bemin dan zouden er tussen Mij en jullie nieuwe vriendschapsbetrekkingen ontstaan.

Mijn vriendschap die Ik, God, jullie Schepper en jullie Heer, het Al, Alfa en Omega, jullie aanbied is het grootste en het kostbaarste dat Ik jullie kan aanbieden.

Julie zullen, hier, allen samen, minstens eenmaal per maand, om als vrienden onder vrienden te verblijven, komen bidden en eerherstel brengen voor allen die mijn vriendschap afwijzen en verwerpen.

Blijf volharden. Bewaar jullie tegen de listen van de vijand die alles in het werk zal stellen om jullie in die goede voornemens te hinderen.

Kom met een open hart en Ik zal het met mijn genaden en met mijn gaven vullen.

Kinderen, wat zal het mooi zijn jullie hier met je Jezus te vinden.

7 december 1975

57.- DE MYSTIEKE ROOS VAN DE HEMEL

Schrijf, mijn zoon.

Het is vandaag, 7 december, de vooravond van de onbevleete Ontvangenis van mijn en jullie Moeder, een groot feest in de Hemel en een feest op de aarde.

Ik wil je over Haar, de mystieke Roos van de Hemel en van de aarde, spreken.

Ik wil je over Haar, de schoonste bloem van heel de schepping, het meesterwerk van mijn Wijsheid, van mijn Macht en van mijn Liefde.

Ik heb je aandacht reeds op die bloem gevestigd, op haar natuur en op haar unieke schoonheid. Een andere bloem zoals Zij bestaat er niet in de tijd en zal er niet bestaan in de eeuwigheid.

Zij bestaat uit verblindend witte, onbevleete blankheid.

Zij bestaat uit onvergelykbare schittering.

Zij bestaat uit liefde.

Zij is van Mij, de Ene en Drieëne God.

Ik ben de Lelie van dalen.

Van Mij heeft zij de verblindende blankheid.

Ik ben het Licht, van Mij heeft zij haar licht.

Ik ben de Liefde, van Mij heeft zij haar liefde.

Maria is blankheid, licht, liefde, de mystieke roos.

In het middelpunt van die mystieke roos staat de liefde.

Als een brandende vuurhaard straalt Zij de warmte uit die zich in de Hemel en op de aarde verbreidt.

Alles en allen omhult en doordringt Zij met Haarzelf.

Zij is de vreugde van de Vader, Zijn uitverkoren en dierbaarste dochter.

Zij is de edelmoedige Moeder die aan Mij, het Woord, haar mensheid gaf.

Zij is de geliefde Bruid van de Heilige Geest die in Haar de oneindige overvloed van zijn gaven uitstort.

Zij is de mystieke roos van het Paradijs, van de aarde en van het heelal.

ZIJ BESTAAT UIT LIEFDE

Maar de roos heeft niet alleen een kroon maar ook een stengel en blaadjes die haar tooien en haar schoonheid voltooien. En zij heeft haar verwonderlijke kleuren.

De mystieke Roos heeft in haar middelpunt de kleuren van haar bovennatuurlijke deugden, van haar geloof, van haar hoop en van haar liefde. Deze kleuren deinen uit in kleurschakeringen die gaan tot aan het goudgeel aan haar randen om te beduiden dat zij niet alleen de mystieke Roos van het Paradijs is maar ook de mystieke Roos van de Kerk op aarde.

De blaadjes die haar tooien zijn het symbool van haar hoofddeugden en van haar andere deugden.

De stevige stengel met zijn scherpe doornen zijn het symbool van haar verdediging tegen elke poging tot overweldiging vanwege haar zichtbare en onzichtbare vijanden.

De mystieke Roos heeft haar welriekende geur die alle zielen die hun vertrouwen in haar stellen en zich aan haar toevertrouwen omhult. Die welriekende geur is tevens een veilige bescherming tegen het stormlopen van de machten van het kwaad.

Nooit zal iemand U, mystieke Roos, de schoonste bloem van Hemel en aarde kunnen schenden.

Op U straalt voortdurend de onveranderlijke liefde van God en de verering van de engelen en de heiligen.

8 december 1975

58.- OOK VANDAAG GELOVEN ZIJ NIET

Mijn zoon, schrijf.

Tijdens de drie jaar van mijn openbaar leven heb Ik, Jezus, de enige Zoon van God, Een met de Vader en met de Heilige Geest, meerdere malen klaar duidelijk en precies aan mijn Apostelen en leerlingen te kennen gegeven dat het noodzakelijk was dat de graankorrel in de aarde geworpen wordt om te sterven en zo overvloedig vrucht te geven.

Maar nog de leerlingen noch de Apostelen wilden dit begrijpen. Hoewel mijn woorden niet mis te verstaan waren. Nooit raakten de Apostelen en leerlingen overtuigd van de reden voor mijn Dood en voor mijn verschrikkelijk Lijden. En toch hoe dikwijls sprak Ik er hen onverhuld over.

Ik was mijn liefdesplan voor het heil der mensen (plan begonnen in de vernedering en de armoede, in de gehoorzaamheid en het lijden, in een aanhoudend gebed) aan het realiseren en zij begrepen het niet. Omdat zij het verschrikkelijke uur van de duisternis niet wilden aanvaarden.

Tijdens de vervolging van de volksgroten bereidde Ik het ontluiken van mijn Kerk voor maar het begrip van mijn uitverkorenen kreeg Ik niet. Ik was de Godmens en Ik bewerkte mirakelen, maar Mij geloven deden zij niet.

In het duistere, donkere uur van mijn Lijden en Dood zijn zij met een blinde halsstarrigheid en een onzinnige koppigheid opstandig geworden.

Een enkel schepsel was ter dege zeker van het onvermijdelijke uur van de nabije duisternis over de wereld : mijn Moeder. Tijdens haar hele leven doorboorde de visie op mijn Lijden en Dood haar Onbevlekt Hart.

Mijn zoon, vandaag is het juist zoals toen.

Maar aan Mij moet dit niet worden toegeschreven maar wel enkel aan deze verdorven generatie die met de zonde van Satan God afwijst en die, onboetvaardig, mijn woorden niet gelooft.

Heeft mijn Moeder niet duidelijk en precies vol naastenliefde gesproken te Lourdes, Fatima en op talloze ander plaatsen ?

Geloofd hebben ze niet.

Ikzelf heb gesproken.

Nog hebben zij niet geloofd.

Twee duizend jaar geleden moest de Graankorrel sterven om als een krachtige, vitale kiem herboren te worden. Het Hoofd van de kerk die ging geboren worden moest zich toen slachtofferen voor het algemeen heil in een totale vernietiging.

Vandaag is het het hele mystieke Lichaam dat door de duivelse infectie van het atheïsme onvruchtbaar is geworden als een vervloekte vijgeboom en dat in de schoot van de aarde moet geworpen worden zoals de Graankorrel en moet sterven om tot een nieuw en goddelijk leven te worden herboren. Dit beantwoordt precies aan de onomkeerbare vereisten van mijn Gerechtigheid en van mijn Barmhartigheid.

Voorwaar Ik zeg jullie dat als jullie niet herboren worden, jullie niet zullen binnentreden in het Rijk der Hemelen.

Het mysterie van mijn Verlossing is een daad van oneindige barmhartigheid en gerechtigheid. Het uur van de uitzuivering is een daad van barmhartigheid en gerechtigheid.

DE VERLOSSING IS IN UITVOERING

De Verlossing duurt voort, de Verlossing is in uitvoering.

Mijn Barmhartigheid vereist jullie redding

Mijn Gerechtigheid vereist dat de schulden voldaan worden, schulden gemaakt door jullie, mijn levende ledematen, vrij en intelligent, bij machte om het goede en het kwade te willen doen of af te wijzen en bijgevolg verantwoordelijk voor jullie daden.

Verontrust je niet, mijn zoon.

Mijn Barmhartigheid vereist dat allen worden verwittigd niet alleen door innerlijke maar ook door uiterlijke oproepen.

Laat hij die wil verstaan, verstaan. Maar laat hij die koppig, door trots en hoogmoed verblind, met Satan wil ten onder gaan, ten onder gaan.

Sterkte ! Moed ! Laat niets je hart verontrusten.

Ik zal je gehoorzaamheid belonen en je beschermen ook al bespaar Ik je het lijden niet.

O, welk een verblindheid en halsstarrigheid !

O, ongelovige en verdorven generatie, wat kon Ik meer doen om jullie te onttrekken aan het uur van de duisternis, aan het nabije uur van dood en bloed ?

Wat kon Ik jullie meer geven dan dat wat Ik jullie heb gegeven ?

Ik heb jullie mijn Liefde, mijn open Hart, de liefde van mijn en jullie Moeder gegeven.

Meermaals is zij op de aarde gekomen om jullie uit je verdoving wakker te schudden, om jullie de grote realiteiten van het geloof in herinnering te brengen, om jullie de te doorlopen hoofdweg aan te wijzen.

IK ZAL MIJN KERK GENEZEN

Ik zal de volkeren en de naties genezen.

Ik zal mijn Kerk genezen !

Ik zal het doen.

En niet de theologen, waarvan velen, verblind door de hoogmoed van Satan, in plaats van licht tot duisternis zijn geworden, terwijl zij met hun onzinnige leerstellingen de verwarringen en de dwalingen doen toenemen.

Ik ben het allereenvoudigste Wezen en alles wat van Mij uitgaat is eenvoudig. Terwijl velen van hen gecompliceerd zijn.

Ik maak eenvoudig wat ingewikkeld is. Zij maken ingewikkeld wat eenvoudig is.

Verbaas je niet als zij deze boodschappen niet aanvaardden, als zij ze minachtend van de hand wijzen. Net als de geleerden van de tempel zullen zij nooit de waarheid aannemen die niet van hen komt. Omdat zij niet in de waarheid zijn.

Verontrust je niet.

Ik zegen je.

Geef jezelf aan Mij zoals je bent, met wat je hebt.

Geef Mij je leed. Ik zal het insluiten in mijn barmhartig Hart om het je als een regen van genaden terug te geven.

Blijf Mij altijd beminnen.